

Ο νέος ο βασιλιάς, τινχτήκε σα λαβωμένο ζαρκάδι.

— Σύνωρα εἶπε θέλω νὰ τὴ ἰδῶ!

Ἄρπαξε τὸν μαργαριτάριο ἠθασυρὸ ἀπ' τὴ χρυσὴ τὴ θήκη καὶ ἀστραπὴ ἐχύθηκε καὶ βγήκε ἀπ' τὸ παλέτι. Οἱ πιστοὶ τὸν ἀκολούθησαν.

Μέσα στὸ σκοτάδι τῆς φυλακῆς, ἀπάνω στὸ μουσκεμένο χῶμα, ἦτανε ξαπλωμένη, χλωμὴ σὰν τὸ θειαφοκίρι ἡ βοσκοπούλα. Ὁ χυρὸς κλείνοντάς της τὰ μάτια τῆς εἶχε ξαναδώσει τὴν ὠμορφιά της καὶ τὸ πρόσωπό της εἶλαμπε σὰν ἥλιος μέσα στὰ σκοτάδια τῆς φυλακῆς. Οἱ στρατοκόποι τοῦ βασιλιά, ὄρθοι ἀποπάνω της, στεκόντανε τὰ θαμπωμένοι.

Ἄξαφνα μπήκε μέσα ὁ νέος ὁ βασιλιάς. Ἐνας σεισμὸς ἐτάραξε τὰ φυλλοκάρδια του. Ἐπῆσε ἀπάνω στὸ ἄψυχο κορμὶ καὶ τὰ μάτια του γενήκανε βρῦσες καὶ δὲν στείρυναν. Οἱ πιστοὶ τοῦ βασιλιά σταθήκανε ὀλόγυρα σὰν πετρωμένοι.

Τότε ὁ νέος ὁ βασιλιάς ἀλασηκώθηκε μὲ κόπο. Εἶχαν ἀσπίσει τὰ μαλλιά του καὶ τὸ πρόσωπό του φαινότανε πιὸ γέρινο ἀπ' τοῦ γέρου τοῦ πατέρα του.

Σταθηκε μιά στιγμὴ σὰν ἀλαφιασμένος, μὲ τὰ μάτια του ὀρθάνοχτα, μαύρα σὰν τὴν πίσσα. Ἐβαλε τὸ χέρι του στὸν κόρφο, ἔβγαλε τὴν τριχηλιά μὲ τὰ μαργαριτάρια καὶ τὴν πέρασε πρὸ λαμποῦ τῆς πεθαμένης. Τὸ χλωμὸ της τὸ πρόσωπο ἀστράψε πάλι σὰν τὸν ἥλιο.

Ἐβαλε τότε μιά φωνὴ ὁ βασιλιάς, ἔβαλε μιά φωνὴ πού ἦτανε σὰν κλάμα.

— Πιστοὶ τοῦ βασιλιά! Προσκυνηστε τὴ βασιλισσά σας....

Οἱ πιστοὶ σκύψανε ὀλόγυρα τὰ κεφάλια τους.

Τότε μιά χαρὰ χύθηκε ξαφνικὰ στὴν ὄψη τοῦ νέου βασιλιά. Ἐβαλε πάλι τὸ χέρι του στὸν κόρφο καὶ ἔβγαλε κρυφὰ ἕνα χρυσὸ μαχαίρι. Πρὶν νὰ προφτάσουν νὰ τὸν δοῦν τὰ θαμπωμένα μῆτια τῶν πιστῶν του, τὸ μπάηξε βαθειὰ στὰ πονεμένα στῆθια του. Ἐβαλε βαθὴν ἀναστεναγμὸ καὶ σωρικώθηκε ἀπάνω στὴν ἀγάπη του.

Πετρωμένοι στάθηκαν γύρω οἱ πιστοὶ του. Κι ὁ νέος ὁ βασιλιάς ἀγκυλιάζοντας σφιχτὰ τὴν καλὴ του, εἶπε μὲ στυμμένη φωνή.

— Πιστοὶ τοῦ βασιλιά. Ἀπάνω στὸ πιὸ ψηλὸ βουνό, μέσ' στὰ δασά, τὰ ὄρηκνια, σκαψτε βαθειὰ ἕνα λάκκο. Σκάψτε βαθειὰ ἕνα λάκκο καὶ θάψτε μαζί τὸν βασιλιά μὲ τὴ βασίλισσα.

Κ' ἐκλείσε τὰ μάτια του. Καὶ κανένας πιά δὲν χάρωσε τὸν βασιλιά ἀπ' τὴ βασίλισσα.

*

Αὐτὴ εἶναι ἡ θλιβερὴ ἡ ἱστορία τῆς βοσκοπούλας μὲ τὰ μαργαριτάρια, πού μοιάζει σὰν παραμῦθι καὶ παραμῦθι δὲν εἶναι. Ἐαπλωμένος στὸν ἥσκιο μιὰς καρυδιᾶς, μέσα στὴν ἄψη τοῦ Θεριστή, τὴν ἄκουσα βαθειὰ στὸ κατὰχνισμά μου. Ἡ φωνὴ πού μοῦ τὴν ἀνιστόρησε ἦτανε γλυκειά, μακρυνὴ καὶ στυμμένη. Ἔτσι ἔχουνε νὰ πῶνε πὼς οἱ παλιοὶ ἀνθρώποι, πού χρόνια τώρα τοὺς ἔχει φάει τὸ χῶμα, καὶ πού μιά φορὰ καὶ ἕναν καιρὸ πέρασανε στὸν ἀπάνω κόσμο μεγάλα βάσανα καὶ πάθη, σὲ ἀγάπες, σ' ἐχθρητες καὶ σὲ πολέμους, θέλοντας νὰ μὴ ξεχαστοῦν τὰ βῆσά τους, ξαναγυρίζουνε στὸν κόσμο καὶ ἀνιστοροῦνε τὴ ζωὴ τους στοὺς ἀλαφροίσκιωτους ἀνθρώπους. Ἡ φωνὴ πού μοῦ ἀνιστόρησε καὶ ἐμένα, στὸν ἥσκιο τῆς καρυδιᾶς, μέσα στὴν ἄψη τοῦ Θεριστή, τὴν ἱστορία τῆς βοσκοπούλας μὲ τὰ μαργαριτάρια, ἦτανε γλυκειά, μακρυνὴ καὶ στυμμένη.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Φρεατίδα, Μᾶης 1907.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζιτικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἰσοδοτίας εἰς ὀρισμένην προθεσίαν ἢ διαρκεῖς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς δ' ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ εἰς ἐπιταγῆς ὄψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κατεχθέντος ἐν τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων.

1	1/2	τοῖς	ο/ο	κατ' ἔτος	διὰ	καταθέσεις	6	μην.
2	1/2	»	»	»	»	»	1	ἔτ.
3	»	»	»	»	»	»	2	ἔτ.
4	»	»	»	»	»	»	4	ἔτ.
5	»	»	»	»	»	»	5	ἔτ.

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ κατεχθέντος ὀνομαστικῆ ἢ ἀνόνομου.

κεὶ πού δὲν ξεδιάνκρινε τὴ ματιά του. Μὰ τί μάτι θὰ ξεδιάνκρινη τὸ τί γενότανε μέσα στὴν καρδιά τῆς Κατινούλας; Τὶ νῆνοιωθε τὰχα ἡ Κατινούλα γιὰ τὸν Ἀντρέα; Τὶ νὰ συλλογίστηκε τόσες ὥρες, τόσες μέρες τὸ χειμῶνα πού ἀνέβαινε στὴν κάμερή της ὁ ἀφέντης γιὰ τὰ καθέκαστα τῆς ἀξέφωστης ἢ πού ἐμνησκε κατόπι μοναχὴ της νὰ ὄνειροπλέκη, ὅπως ὄνειροπλέκουνε ἀξεδιάνλυτα καὶ μυστικὰ τὰ κορίτσια τῆς Μπρετάννας, κρυφόλαμπ καὶ ἀφτὰ σὰν τὸν οὐρανὸ τους; Τὶ νᾶλεγε καὶ τώρα στὴν ἐξοχὴ μ' ὅσα ἔβλεπε; Παντα πλάγι της ὁ Ἀντρέας ὁ Ἀντρέας τὴ βοηθοῦσε στὸ ντύσιμο τὸ πρωινὸ τὸ βράδι, ὁ Ἀντρέας τὴν πλάγιαζε ὁ Ἀντρέας τοίμαζε τὸ δίσκο, τῆς ἔδενε καὶ τῆς ἔδενε τὸ σκιλί πού φοροῦσε στὴ μέση γιὰ τὸ νεφρὶ της; τὰ μεσάνυχτα ἐρχότανε ὁ Ἀντρέας νὰ σιᾶξη τὸ παράθυρο, νὰ σπαγγώση τὸ ἕνα παραθυροφύλλο ἀπάνω στ' ἄλλο, νὰ μετρήσῃ τὴ χαραμάδα πού ἔπρεπε γιὰ νὰ μὴ εἰσελθῆ ἀέρας, νὰ μπαῖνη ὄμως καὶ ἀρκετὸς. Ὁ Ἀντρέας ἔδειαιζε τὸ νερὸ, τὸ κοίταζε, τὸ μελετοῦσε. Ὁ Ἀντρέας συγύριζε συχνὰ καὶ τὴν κάμαρα, ἔβαζε τὰ βρῦχα της στὴ θέση τους, ἔταν εἶτανε λιγάκι κουρασμένη, τῆς τραβοῦσε τὶς κάλτσες, τὶς ἀπίθωνε σ' ἕνα σκαμνίκα στὰ πόδια τοῦ κρεββατιοῦ, γιὰ νὰ τὰ

βρῆ δίχως κόπο. Κι ὅλη τὴ μέρα, πού νὰ πῆς, μαζί μὲ τὴν Κατινούλα. Νοσοκόμος, δούλος, γιατρός, φίλος καὶ πατέρας. Τρία πατώματα εἶχε τὸ ξοχικό τους· κάτω, πρὸς τὴ θάλασσα, ἡ τραπεζαρία, ζερβὰ τῆς χωματίνιας θαμνόςπαρτης στὴν ἄκρη καὶ λουλουδάτης στενόμακρης ταρατσᾶς· δεξιά, ἕνα καμαράκι πού χρῆσιμαζε γιὰ καθετίς, γιὰ νᾶκκουμπήσουνε τὰ πιᾶτα προτοῦ σερβίρουνε ἢ ἀφοῦ σερβίρουνε, γιὰ νᾶκκουμπήσουνε τὰ σπρόγγυρα προτοῦ τὰ σιδερώσουνε, γιὰ νᾶκκουμπήσουνε σ' ἕνα βᾶφι τὶς κοσέρβες, προτοῦ τὶς πᾶνε στὸ τραπέζι δίπλα ἢ ἀφοῦ τὶς λάβανε ἀπὸ κανένα μαγαζὶ, γιὰ νᾶκκουμπήσουνε καὶ τὰ παιχνιδάκια της ἢ Μοιρίτα, μ' ἕνα λόγο, ἕνα εἶδος ἀκκουμπηστήρι, πού ὀνομάζεται ὄφφισο, δηλαδὴ Office, γαλλικὰ. Μεταξὺ ἀκκουμπηστήρι καὶ τραπεζαρία, ἡ μπασιά τοῦ σπιτιοῦ καὶ ἡ σκάλα κατάντικρυ. Πίσω ἀπὸ τὴν τραπεζαρία τὸ σαλόνι καὶ πίσω ἀπὸ τὰ κκουμπηστήρι τὸ μαγερεῖο, καὶ τὰ δύο τους πρὸς τὸ βουμάκι, πού τὰ προδεντρά του, λέφρες καὶ καστανιές, ἀνεβαίνανε ἀψηλά ψηλά, σὰν πρᾶσινοτόιχους σμαραγδένιους· τὰ χῶριζε χαμηλὸ πέτρινο ντουβαράκι ἀπὸ τὸ περιβόλι, μὲ μιά ξύλινη πόρτα στὴ μέση, γιὰ νὰ βγῆς ὄξω, κατὰ τὶς δασομένες τὶς κορφοῦλες. Στὸ πρῶτο πάτωμα ἢ καὶ τὸ δέ-

Ο ΝΟΥΜΑΣ,

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα Δρ. 10.—Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ Δρ. 10.

20 λεπτὰ τὸ φύλλο λεπτὰ 20

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ: Στὰ κιόσκια τῆς Πλατείας Συντάγματος, Ὁμόνοιας, Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Σταθμοῦ Τροχιοδρόμου, (Ὁφθαλμιατρεῖο), Βουλῆς, Σταθμοῦ ὑπόγειου Σιδηροδρόμου (Ὁμόνοια), στὸ καπνοπωλεῖο Μανωλακᾶκη (Πλατεία Στουρνάρα), Ἐξαρχεια, στὰ βιβλιοπωλεῖα «Ἐστίας» Γ. Κολάρου καὶ Σακέτου (ὁδὸς Σταδίου, ἀντικρὺ στὰ Βουλῆ). Στὸ Βόλο βιβλιοπωλεῖο Χριστόπουλου.

Ἡ συνδρομὴ πλερώνεται μπροστὰ καὶ εἶναι ἐνὸς χρόνου πάντα.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Ἡ ἔκθεσις τῆς ἀντιπολιτεψῆς καὶ ἡ κατάστασις μας—Τὶ θὰ γίνῃ;—Ἡ ἐκπαιδεψὴ μας—Μιά Δεββῶρα τῆς καθαρεύουσας.

ΒΓΗΚΕ ἡ ἔκθεσις τῆς ἀντιπολιτεψῆς γιὰ τὸν προῖπολογοισμό, γραμμένη ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴ κ. Πρωτοπατάδακη. Σπαράζει μέσα της ἡ ἀλήθεια, καὶ ζουγραφίζεται ἡ κακομοιριά μας μὲ ἀδρότατες περιπέλιες, παρμένες μὲ τὸ μαῦρο χῶμα τῆς γενικῆς κατὰστασῆς μας. Μὲ τὸ στόμα τοῦ κ. εἰσηγητῆ μιλᾶνε τὰ πράματα, καὶ τὰ πράματα λένε πὼς ὁ μεγαλύτερος ὀχρὸς τῆς Ἑλλάδας, εἶναι τὸ κράτος τὸ Ἑλληνικὸ, μολεμένη χολέρα πού χαντακῶνει κάθε ἀσπὴ ζωῆς, λίβας καφρὸς πού ξεραίνει τὸ χυμὸ κάθε φύτρας. Οἰκονομικὴ πολιτικὴ, στηριγμένη στὴν πείνα τοῦ λαοῦ, ἀφοῦ ἔχει γιὰ βύση τὴν ἀρχὴ τῆς τρομαχτικῆς φορολογίας στὰ εἶδη τῆς πρώτης ἀνάγκης. Στρατιωτικὴ πολιτικὴ στηριγμένη σὲ καλὴ ποιότητα ὀπλων καὶ φυσικῶν, καὶ ὄχι σὲ ποιότητα ἀνθρώπων πού θὰ περιετήσουνε τὴν πατρίδα τους θειληματικὰ καὶ γενναῖα. Δικαιοσύνη στηριγμένη στὴν ἀπόλαση ἀδικίας, καὶ διοίκηση χειμμένη ἀπάνω στὸν ἄμμο τῆς φευτιᾶς καὶ τῆς κλεψιάς.

Φωνάζουνε τὰ νοῦμερα καὶ λένε, πὼς οἱ δασμοὶ πού πλερώνει στὰ τελωνεῖα ὁ Ρωμῖὸς ἀνεβαίνουνε ἴσαμε 23 τὰ 1/10, ἐκεὶ πού ὁ Σέρβος πλερώνει 18 1/10, ὁ Βούργαρος 16 1/10 καὶ ὁ Ρουμῖνος 7 1/10. Κι ἡ λογαριασμοὶ ἐξὸν ἀπὸ τὸ λοποδυτικὸ αὐτὸ φόρο τοῦ Δημοσίου, καὶ τοὺς λιμενικοὺς καὶ δημοτικοὺς φόρους, δὲ βρῖσκεις ἀκρη. Γιὰ ὄπλα καὶ γιὰ κανόνια δάνειο 30 ἑκατομμύρια, καὶ στρατιῶτες κληρωτοὶ οἱ μισοὶ καὶ λιγότεροι, ἀπ' ὅσους γράφουνε τὰ χαρτιά. Γιὰ φυλακὴ καὶ κακούργους πλερώνει ἡ Ἑλλάδα 2,500,000 δραχμῆς, ἐκεὶ πού ἡ Βουγαρία πλερώνει 800 χιλιάδες καὶ ἡ

φερο, ἂ λογαριασσομε γιὰ σωπὸ πᾶτωμα τὸ κατικνὸ, τὸ ἰσόγειο, ἀπάνω ἀπὸ τὴν τραπεζαρία, ἡ κάμαρα τῆς Ἄννας· ἀπάνω ἀπὸ τὴν μπασιά, τὰ πακκουμπι καὶ τὸ μαγερεῖο, τρεῖς κάμαρες γιὰ μουσαφιρίους· ἀπάνω ἀπὸ τὸ σαλόνι, μπρὸς στὶς καστανιές, ἡ κάμαρα τῆς Μοιρίτας. Ὁ Ἀντρέας πλάγιαζε στὸ τρίτο πάτωμα ἡ κάμερή τῆς ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου καὶ τὸ μαγερεῖο. Τὸ σπουδαστήρι τοῦ ὄμως ἔνωθε ἀπὸ τὰ πακκουμπι στὴν ἴδια γραμμὴ μὲ τὸ σπουδαστήρι καὶ στὴν ἄλλη γωνιά τοῦ σπιτιοῦ, ἡ κάμαρα τῆς Κατινούλας, ἀπάνω ἀπὸ τὴν κάμαρα τῆς Ἄννας· πλάγι, πρὸς τὰ πίσω, ἡ κάμαρα τοῦ Πάβλου, ὅταν ἐρχότανε στὸ Χαμονοκόρφι. Ἀπὸ τὸ σπουδαστήρι πάλι στὴς Κατινούλας, δυὸ μπροστινὲς καμερίτσες γιὰ τὰ δουλικὰ. Πρὶν τὴ χειρουργήσουνε, βλεβότανε ὅπως ὅπως στὴ μικρότερη ἀπὸ τὶς δυὸ, στὸ σπουδαστήρι σιμκ. Τὴ χρονιά ἐκείνη διαλέξανε μεγαλύτερη, τὴν ἀντικρυνά. Σὲ κάθε πάτωμα, οἱ καμαράπορες ἀνοίγανε ἀπάνω σὲ μίαν ἀδειανὴ ἐβρύχωρη πατωσιά, πού τῆς μισοστολίζανε κατὶ ζουγραφίες, λιθογραφίες καὶ κορνίζες.

Ἡ Κατινούλα, τὰ πόγγεμα, καθότανε στὰ πακκουμπι ἀπὸ τὸ παράθυρό του, πού τῆς ἄνοιγαν, τῆς κομπε δλα ὁ Ἀντρέας καὶ πετιότανε μιά στιγμὴ,

